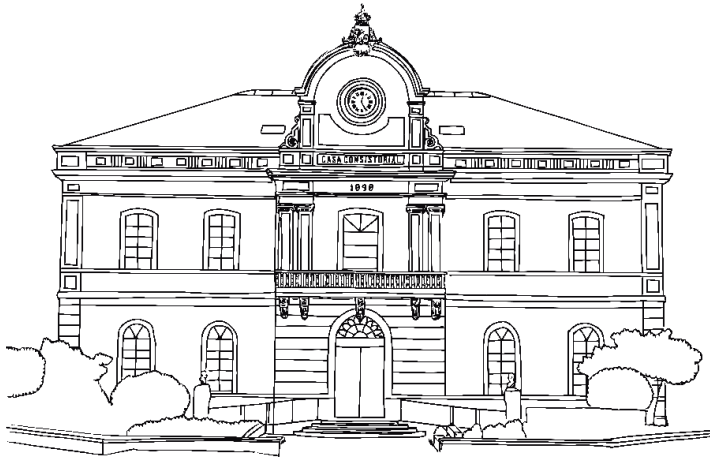

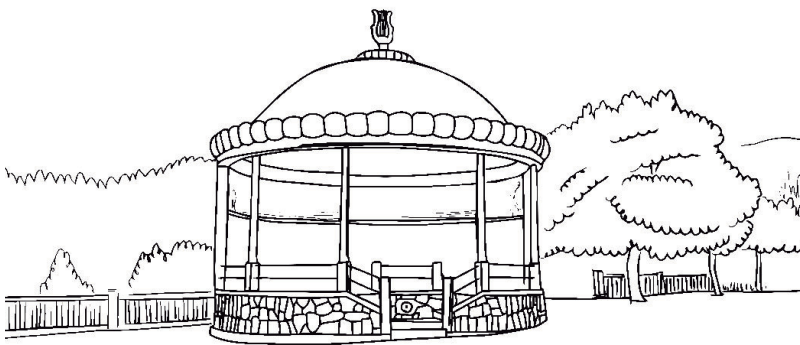
16	15	14	13	12	11	10	
17	33	32	31	30	29	9	
18	34	42			41	28	8
19	35						
20	36	37	38	39	40	27	7
	21	22	23	24	25	26	6
1		2	3	4	5		

1. Casa do Concello
2. Palco de música de Guláns
3. Ponte dos Remedios
4. Mosteiro de San Diego de Canedo
5. Alfombra floral
6. Pena do equilibrio
7. Fonte da Fama
8. Ponte das Partidas
9. Bomba de auga na praza do Bugallal
10. Aerosol
11. Pena dos Namorados de Arcos
12. Alfombra floral
13. Muiño de O Couso
14. Lavadoiro de Santiago de Oliveira
15. Aerosol
16. Alfombra floral
17. Capela de Picaraña
18. Castelo de Sobroso
19. Igrexa Parroquial de San Estevo de Cumiar
20. Igrexa Parroquial de San Pedro de Angoares
21. Aerosol
22. Ermida de Santa Tegra de Pías

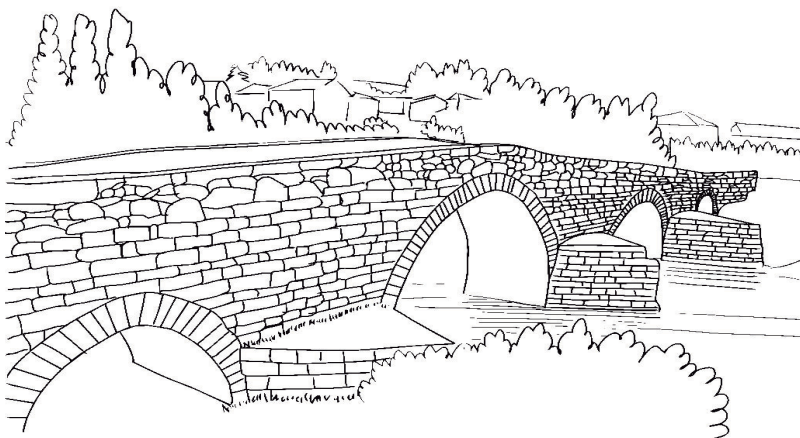
23. Penedo Pé de Porras
24. Aerosol
25. Cruz da Picaraña
26. Igrexa Parroquial de Santa Mariña de Pías
27. Igrexa de San Lourenzo de Arnoso
28. Mirador de San Cibrán de Guláns
29. Igrexa Parroquial de San Breixo de Arcos
30. Conservatorio Profesional de Música
31. Capela de San Roque
32. Ponte do Cabalón
33. Antiga turbina da central hidroeléctrica de Pardellas
34. Cruceiro de San Miguel
35. Ermida de San Cibrán
36. Alfombra floral
37. Igrexa de Santiago de Oliveira
38. Igrexa de San Salvador de Padróns
39. Cruceiro de Ribadetea
40. Igrexa de Guláns
41. Avenida da Constitución
42. Praza de Bugallal

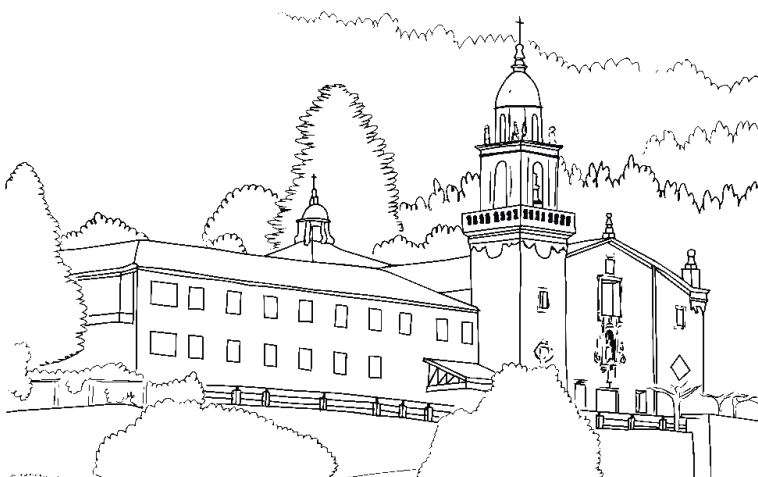
1. Casa do Concello: inaugurado en 1898, este monumental edificio de granito e estilo ecléctico consolidou a expansión urbana da vila a finais do século XIX. Catalogado como Ben de Patrimonio Cultural, destaca polas súas amplas estancias de teitos altos e por gardar no seu interior un valioso arquivo histórico.

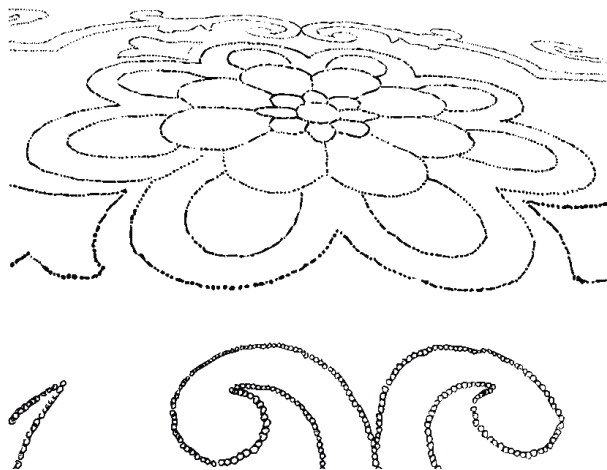
2. Palco de música de Guláns: este emblemático escenario circular, situado xunto á igrexa de San Xulián, destaca polas súas singulares pinturas interiores cun pentagrama e figuras musicais históricas. É famoso pola súa excelente acústica e serve como o corazón culturalno que se celebran os concertos da histórica banda de música local.

3. Ponte dos Remedios: esta construción medieval erixida entre os séculos XIII e XV cruza o río Tea e aséntase sobre antigos piares romanos e formaba parte do histórico Camiño Real. Cunha estrutura de catro arcos de pedra que deu orixe á vila, hoxe atópase pechada ao tráfico rodado para protexer o seu gran valor patrimonial.

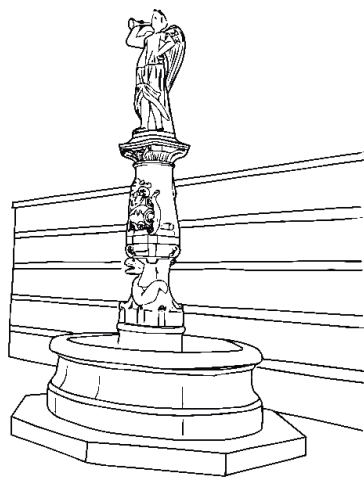
4. Mosteiro de San Diego de Candedo: este antigo pazo fortificado do século XV pasou a mans dos frades franciscanos no século XVIII, que o transformaron nun convento de estilo barroco. O conxunto conserva os escudos de armas da familia nobre orixinal e destaca pola súa igrexa en forma de cruz e un claustro moi sinxelo.

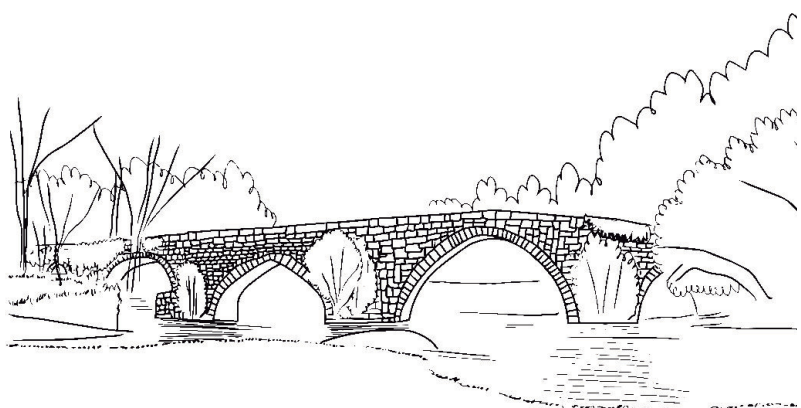
5/12/16/36. Alfombra floral: esta milenaria festividade engalana máis dun quilómetro de rúas con espectaculares tapices de pétalos frescos e elementos vexetais confeccionados polos veciños durante toda a noite. Esta manifestación de arte efémera, declarada de Interese Internacional, culmina ao día seguinte co paso dunha procesión relixiosa que desfai as obras ao seu paso.

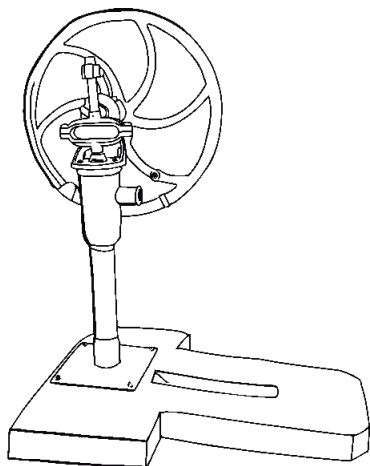
6. Pena do equilibrio: é un impresionante monumento natural granítico situado na parroquia de Arcos, onde unha xigantesca rocha descansa sobre outra apoiada nun punto minúsculo. Esta formación xeolóxica desafia visiblemente a gravidade e converteuse nun dos fitos máis fotografados da subida ao monte da Picaraña.

7. Fonte da Fama: esta estrutura artística do Barrio da Ponte destaca polo seu vaso ovoide, o caño cun dragón e o anxo coa trompeta na cima. Cunha autoría disputada entre dous mestres escultores, foi totalmente rehabilitada no ano 2012 para embelecer a contorna fluvial do río Tea.

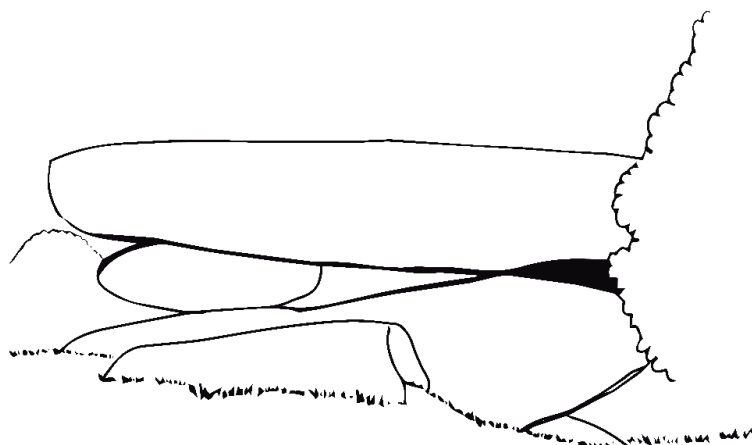

8. Ponte das Partidas: histórico viaducto de orixe romana, modificado na Idade Media con arcos apuntados de estilo gótico, é unha xoia arquitectónica erguida sobre o río Tea. Ademais da súa estrutura de catro bóvedas de pedra, o monumento destaca pola súa transcendencia cultural.

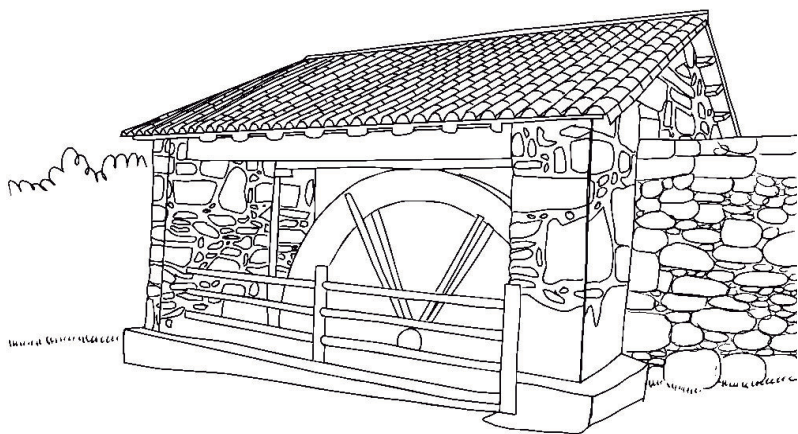
9. Bomba de auga na praza do Bugallal:

clásica bomba de auga manual de ferro na Praza do Bugallal. Este elemento hidráulico histórico conserva a súa base e canle de granito orixinais, testemuñando o antigo abastecemento público da vila.

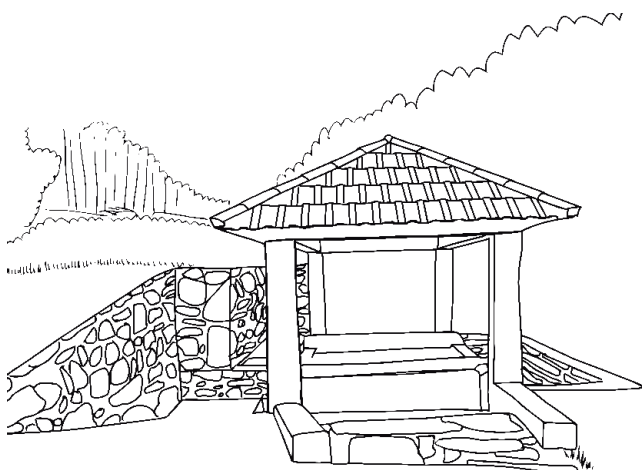
11. Pena dos Namorados de Arcos:

formación granítica monumental ligada á lenda medieval de dous amantes cuxo amor prohibido rematou en traxedia. O lugar conta cunha paraxe natural acondicionada onde os visitantes lanzan tres pedras de costas, por riba do ombreiro para adiviñar o seu futuro matrimonial segundo as que queden depositadas na cima.

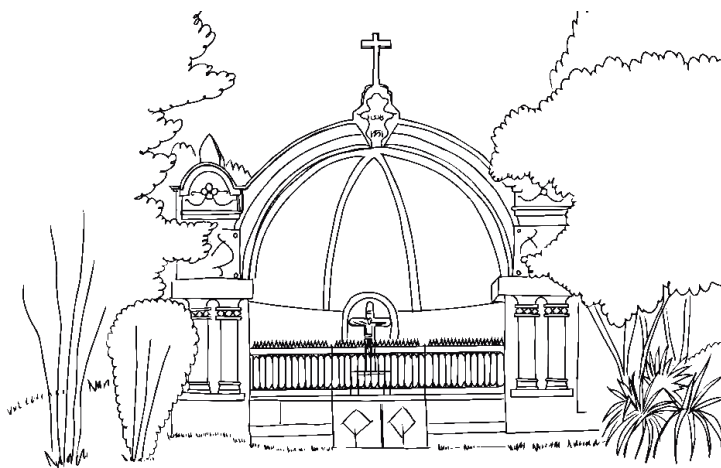
13. Muíño de O Couso:

tamén coñecido como Muíño de A Molinera, é unha construción do século XIX rehabilitada pola comunidade de Guláns. Destaca pola súa roda vertical exterior de madeira, unha estrutura moi pouco común en Galicia.. Este mecanismo hidráulico, situado xunto a unha canle de pedra, aproveitaba a forza do río Couso para mover a maquinaria interna e moer o gran.

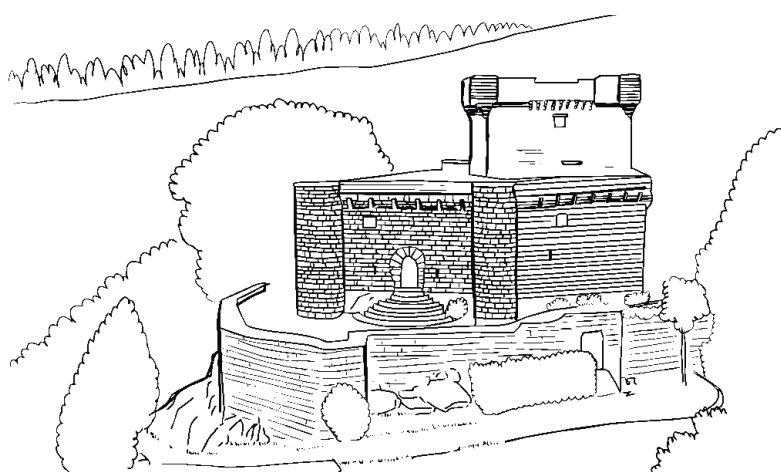

14. Lavadoiro de Santiago de Oliveira:

estrutura tradicional galega conta cun tellado a catro augas sostido por catro piares de granito que protexen un pilón central de pedra. O espazo, abastecido por un cano continuo de auga integrado no muro lateral, funcionaba historicamente como un espazo comunitario para o lavado.

17.Capela de Picaraña: erexida en 1907 a máis de 300 metros de altitude, esta singular construción relixiosa de pedra destaca por carecer de peches e estar totalmente integrada entre os enormes penedos de granito do monte. O seu deseño rústico e aberto ao aire libre fusiúnase coa paisaxe natural, servindo tradicionalmente como parada do vía crucis e centro dunha romaría popular.

18.Castelo de Sobroso: esta fortaleza medieval do século XII destaca pola súa robusta torre da homenaxe e unha muralla almenada de 140 metros adaptada ao relevo rochoso. O recinto foi escenario de grandes batallas nobiliarias, como o asedio da raíña Dona Urraca, e foi reconstruído tras as Revoltas Irmandiñas antes da súa restauración no século XX.

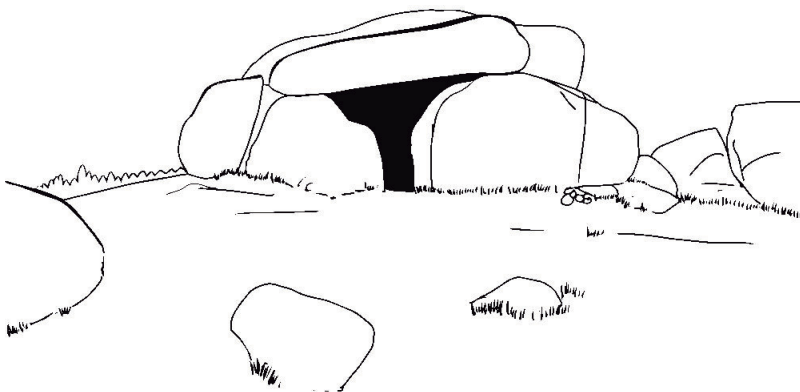
19.Igrexa Parroquial de San Estevo de Cumiar: templo medieval románico de nave única, caracterizado por diversas reformas históricas, unha ábsida rectangular e unha portada de arco apuntado con capiteis vexetais. Salientan tamén a ornamentación esculpida, incluíndo un monstro tipo león no muro norte.

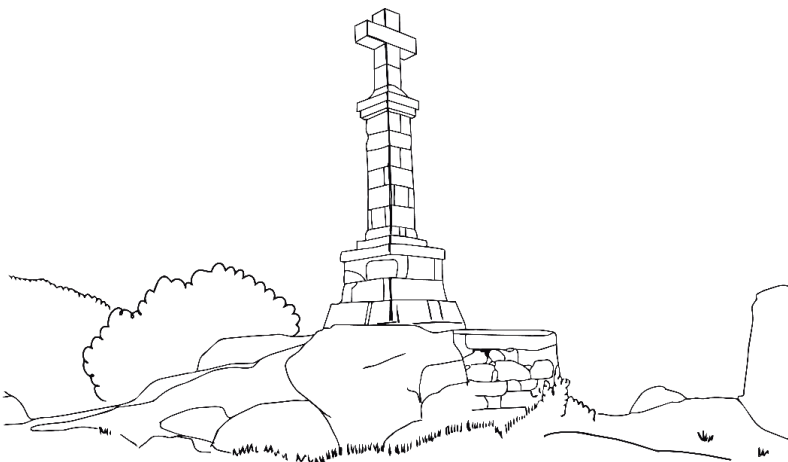
20.Igrexa Parroquial de San Pedro de Angoares: igrexa románica do século XII, construída sobre un templo anterior, presenta unha planta de cruz latina con ampliacións posteriores na súa fachada. No exterior destaca pola súa variada colección de canzoros esculpidos, mentres que o interior sobresaí polo seu arco triunfal e valiosos restos prerrománicos.

22.Ermita de Santa Tegra de Pías: esta pequena construción relixiosa de orixe medieval destaca pola combinación de muros irregulares antigos cun pórtico posterior dos séculos XVII e XVIII. Conserva unha seteira medieval na súa estrutura e sitúase estratexicamente na aba do monte Landín, moi preto dun importante castro galai-co-romano.

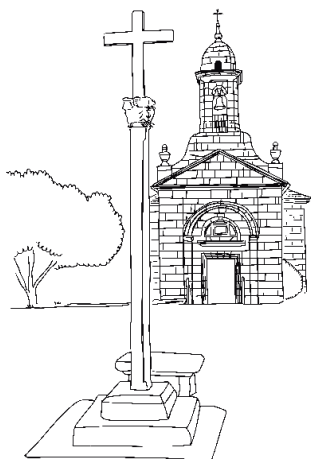
23.Penedo Pé de Porras: esta formación xeolóxica natural de granito sitúase nun alto panorámico xunto a unha ermida do século XVIII e un antigo castro. A súa caprichosa forma de orixe erosiva, que semella un dolmen ou acubillo prehistórico, coróase hoxe cun mirador que ofrece amplas vistas cara ao val do río Tea.

25.Cruz da Picaraña: monumental estrutura pétrea situada a máis de 350 metros de altitude nun cumio, rodeada de grandes formacións de granito que ofrecen amplas vistas do val do Tea. O monumento actual erixiuse en substitución dunha antiga cruz de madeira destruída por un raio, e o seu cumio está conectado por un camiño cun Vía Crucis dos anos cincuenta e unha ermida de 1907.

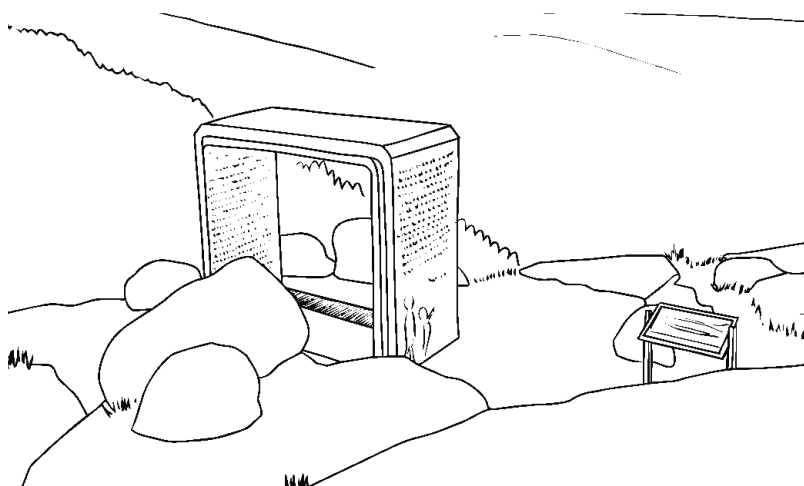

26.Igrexa Parroquial de Santa Mariña de Pías: construída orixinalmente en 1671 e ampliada no século XVIII, este templo de planta de cruz latina combina elementos barrocos e neoclásicos. Destaca pola súa rechamante torre campanario central con cúpula octogonal e por albergar no seu interior bóvedas de canón e un retablo de 1774.

27. Igrexa de San Lourenzo de Ar-

noso: construída no 1861. Posúe planta de cruz latina e ábsida cadrada. Destaca a súa fachada principal cunha porta de entrada enmarcada con pilastras. Posúe unha torre campanario de planta cadrada. No interior destaca un retablo neoclásico.

28. Mirador de San Cibrán de

Guláns: este observatorio astronómico destaca por un gran marco de hormigón que encadra as vistas ao val do río Tea e ao castelo de Sobroso. O seu contorno conta cun importante legado arqueolóxico vencellado a un antigo poboado castrexo e a unha ermida medieval. Sitúase nun espazo natural recuperado con especies autóctonas.

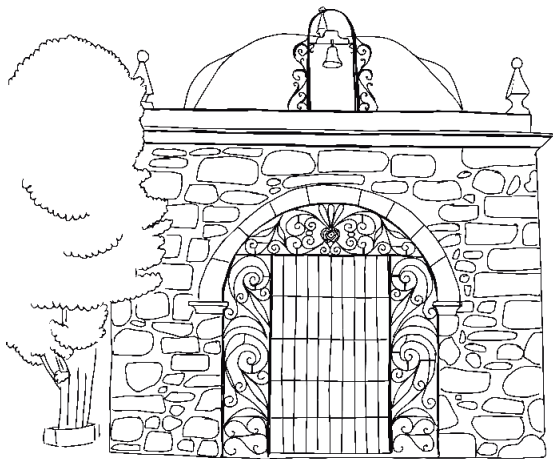
29. Igrexa Parroquial de San Breixo

de Arcos: destaca polos seus relevos góticos incrustados no muro do adro, nos cales se representan distintas escenas da vida de Cristo: nacemento, adoración dos Magos e descenso da Cruz. O cemiterio, pegado á igrexa é moi singular xa que aproveitando o desnivel do terreo hai varios recintos subterráneos unidos por corredores.

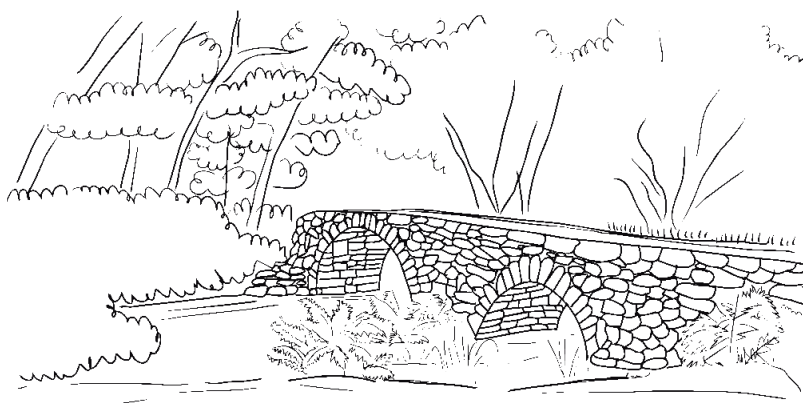

30. Conservatorio Profesional de

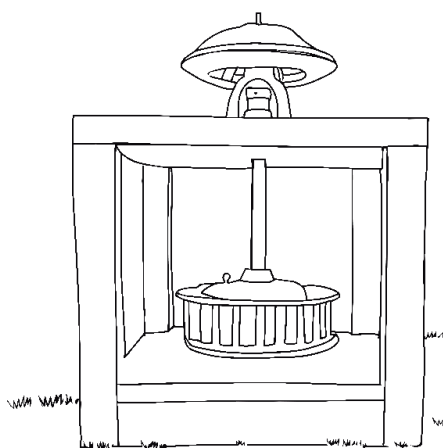
Música: orixinado como as antigas Escolas Públicas da localidade, este histórico inmobile de pedra sufriu unha rehabilitación integral rematada en 2005 que mantivo intacta a súa fachada tradicional.

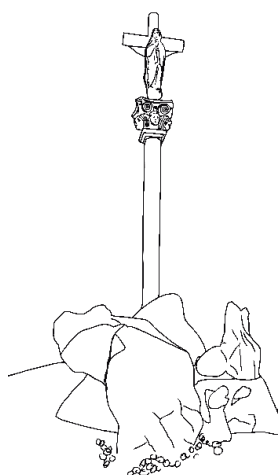
31. Capela de San Roque: esta construción de orixe barroca destaca pola súa arquitectura sinxela en pedra, cunha fachada de liñas depuradas coroada por unha espadana. Situada xunto a un histórico paso medieval sobre o río Tea, funcionou durante séculos como un fito espiritual e de protección para os viaxeiros e veciños da comarca.

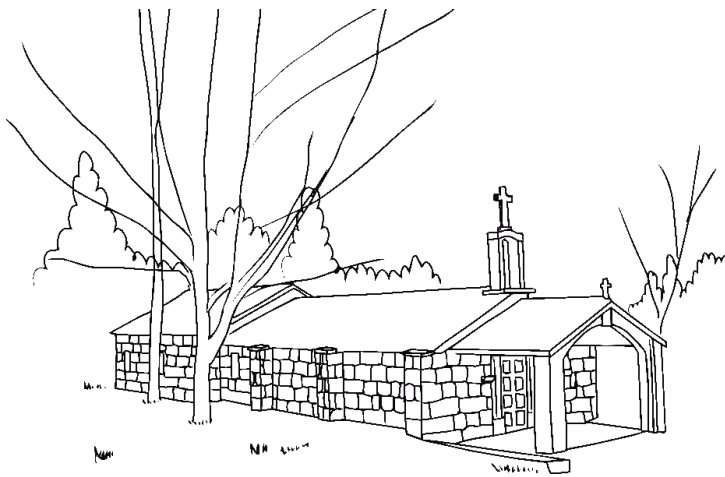
32. Ponte do Cabalón: este pontón medieval do século XV, erguido sobre o río Uma, destaca pola súa estrutura de tres arcos de pedra que combina doas de medio punto coas dun van rectangular posterior. Historiadores vinculan o seu emprazamento co paso da antiga Vía XIX romana, conservando aínda hoxe parte do seu firme orixinal oculto baixo o camiño actual.

33. Antiga turbina da central hidroeléctrica de Pardellas: antiga turbina que pertence á central de Pardellas, inaugurada en 1895 á beira do río Tea como a primeira fábrica de luz da comarca. Tras sufrir unha ampliación a inicios do século XX e un grave incendio no ano 1948, as súas instalacións foron abandonadas ata a súa posterior recuperación histórica.

34. Cruceiro de San Miguel: este monumento urbano do século XX destaca pola súa base de rochas procedentes da Lanzada, sobre a que se ergue unha imaxe feminina cos ollos vendados e gravados relixiosos. O seu fuste poligonal culmina nun capitel con anxos e nunha cruz que imita de forma única a cortiza dunha árbore.

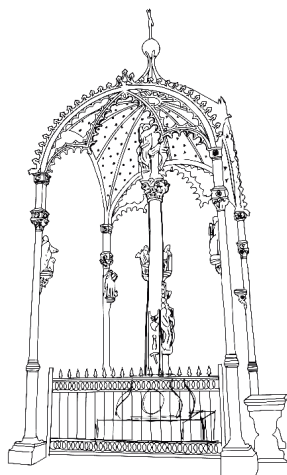
35.Ermita de San Cibrán: un santuario do século XVIII edificado sobre un castro prerromano e rodeado de penedos graníticos cheos de lendas. Destaca pola súa sinxela arquitectura de pedra integrada na natureza, protexida por un cruceiro centenario e compartida historicamente por dúas parroquias veciñas.

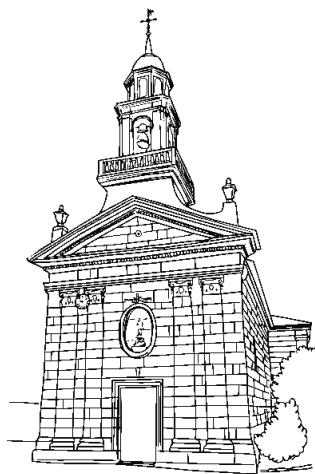
37.Igrexa de Santiago de Oliveira: esta igrexa barroca do século XVII destaca polas súas sólidas fachadas de perpiaño granítico e unha elegante espadana para as campás de dúas alturas. Conta cunha soa nave cun tellado a dúas augas e está rodeada polo camposanto e os restos da antiga reitoral.

38.Igrexa de San Salvador de Padróns: templo de orixe románica do século XIII que destaca pola súa monumental portada occidental de arquivoltas apuntadas e capiteis florais. Aínda que conserva vestixios medievais como as antigas seteiras, o edificio foi transformado no século XVIII coa elevación da nave e a construción do campanario.

39.Cruceiro de Ribadetea: esta obra mestra de 1865 destaca polo seu elaborado fuste esculpido que representa o pecado orixinal con figuras de Adán, Eva e a serpe. O conxunto monumental complétase cun pedestal que documenta a súa construción e un singular templete metálico moderno que o protexe das inclemencias do tempo.

40.Igrexa de Guláns: construída en 1840 en estilo neoclásico, destaca pola súa simétrica fachada de pedra flanqueada por catro pilastras decorativas e un frontón triangular. Completan o conxunto un esvelto campanario central e un tradicional cruceiro no seu adro exterior.

41.Avenida da Constitución: rúa principal da localidade destaca polo seu dinamismo comercial e residencial ao conectar directamente os xardíns co complexo administrativo municipal. Este céntrico espazo está a ser obxecto dunha transformación integral en plataforma única que busca dar prioridade aos peóns e mellorar a accesibilidade.

42.Praza de Bugallal: esta emblemática e céntrica praza peonil funciona como o principal corazón social e comercial de Ponteareas. Presidida pola Igrexa parroquial de San Miguel. O seu vangardista deseño arquitectónico prioriza totalmente o espazo para os cidadáns, integrando árbores e zonas de lecer no núcleo urbano.